

Původně hostované v doméně: strahov.utulekfest.cz.

Život na koleji Strahov

Prožil a sepsal
BruXy

Sepsáno roku 2005

Novinky, 2014

- *Původní web na stránce strahov.utulekfest.cz, který mi kdysi zřídil jeden spolutrpicí ze Strahova, přestal začátkem roku fungovat, a tak jsem stránky přesunul sem.*
- *A co je nového na Strahově? Ono se toho zase tolik nezměnilo, ale na pokojích jsou teď elektroměry a hasičáky jsou uloženy v plechových skříňkách.*
- *Jako poslední perlička na závěr, opustil nás nenáviděný Ing. Zmrzlík, prostě a jasně, provedl se audit a zjistilo se, že: „porušoval zákon o veřejných zakázkách, Ioni (2012) proto dostal výpověď“. [1, 2, 3, 4, 5]*

Novinky (aneb s křížkem po funuse)

- *Po krátkém období bezvlády usedl na trůn kolejního království Ing. Zmrzlík,*
- *na bloku 2 byla otevřena nová kvalitní činkárna, jejíž vybavení a přestavba sklepních prostor stála hezkých pár miliónů, zvedači železa jásají, marketingové trouby hlásají něco o zkvalitnění bydlení a obyvatelé bloků 9 a 11 držkují, proč ještě nikdo nenalil peníze na opravu plesnivých sprch na jejich blocích,*
- *menza občas překvapí smotkem drátů v jídle nebo nocí proseděnou na toaletě (kdy to lítá horem dolem).*
- **Námět na reportáž:** *soužití s arabskými studenty. Máte svého vlastního Araba a nebo jenom sdílíte společné prostory s arabským obyvatelem z vedlejší buňky? Je to sympatický chlapík, kamarádský a úplně pohodě? Gratuluji! Ovšem všichni nemají takové štěstí... Možná zde brzy přibude příběh jednoho kolegy, který se z počátečního nadšení z poznávání nových kultur změnil v pesimistického „etnického realistu“, kterému je vyhrožováno fyzickou inzultací početnou arabskou komunitou a je hrubě nadáváno nesrozumitelnou řečí. Řešení? Drsnější domluva od skupiny osob v dlouhých bílých kápích nepřipadá v úvahu, nejsme přece nějaká rasistická hovada! Stížnost u vedoucí koleje a teplý bonz, že dotyčný má na černo ubytovanou přítelkyni? Zbytečný, hospodárka je ráda, že na osmičce vůbec někoho má... Je někomu divné, že během čtvrt roku se od něj odstěhoval už druhý spolubydlící? Uvidíme jak se celá věc vyvine. Mimochodem přečtete si tento článek a ve*

fóru pod ním příspěvek Lukáše (07. 12. 07:58 Lukas), je to první vyštvaný spolubydlící.

- *SÚZ začátkem roku rozvázal pracovní smlouvu s hospodářkou bloku 4 – paní Valachovou (za porušení pracovních povinností, když nechala kolejné vybírat na vrátnici a vrátnici pak v noci vykradli), která si pro svoji oblibu u studentů vysloužila přezdívku Tarantule. Fousatá paní Valachová svoji práci milovala a hlavně ten pocit opojení mocí. Nejraději obcházela blok s univerzálem a kontrolovala pokoje. Nevynechala žádnou příležitost pro hysterickou buzeraci. Ovšem na každou svini se jednou najde řezník a tak jsme udělali Tarantuli pápá! Její odchod byl bouřlivý a plný emocí. Dokonce byla nucena jednomu kolegovi zaplatit úhradu škody za vyhozené boty, které si dotyčný zapomněl v kolejním výtahu (je normálně uzamčený a klíče se půjčují na vrátnici). Když druhý den Zdenka pátral po svých botách nejdříve se o ničem nevědělo, ale až po prokecnutí uklízečky a vyhrožování policií Tarantule položila peníze na dřevo... Zajímavé, že SÚZ se zbavil takové aktivní a přehnaně loajální zaměstnankyně, která například aktivně z nástěnky strhala všechny plakáty ohledně petice za odvolání vedení SÚZ.*
- *Opravit jsem chyby a překlapy automatickým nástrojem aspell, to jsem se až divil, co jsem byl schopn naflákat do klávesnice. Ovšem, ač je aspell mocný nástroj, tak tu určitě ještě mnohé zůstalo :-)*

1. Úvod

Spartakiádní šatny Strahov byly vybudovány v letech 1964 až 1965 (mimo bloku 1, kde studenti nebydlí a který byl postaven v roce 1960). Zprvu posloužily jako šatny soudruhů cvičenců a soudružek cvičenek, ale pak nějakou chytrou hlavičku napadlo udělat z nich vysokoškolské koleje ČVUT, a tak v jejich útrobách každý rok, v některém z bloků 2 až 12 skončí několik tisíc (přesně prý 4722) studentů fakult ČVUT.

Nejvíce pokojů je dvoulůžkových, ale jsou zde i pokoje s větší kapacitou, až pro deset lidí, které jsou zaplněny každoročně počátkem semestru a lidé z nich jsou pak postupně přemísťováni podle toho jak se uvolňuje kapacita normálních pokojů.

Obr.: Pavilony ze kterých sestává kolej Strahov.

Koleje má pod patronací tajemná a neprůhledná organizace, byrokratický moloch SÚZ – Správa Účelových Zařízení, kterému rukou feudální donedávna vládnul ing. Menšík ze svého sídla na Bloku 1.

Pokud máte touhu se k tomuto výtvaru vyjádřit, neváhejte tak učinit, můj email je bruxy_at_regnet_dot_cz.

2. Získání kolejí

První věcí o kterou se novopečený student začne, po přijetí na některou z fakult ČVUT, zajímat je to zda má nárok na ubytování na kolejích. Podrobně se rozepisovat o kriteriích přidělování nemá vůbec cenu, mění se pomalu každý semestr a jistota zda člověk bude příští rok bydlet na kolejích mají snad jen kolegové ze vzdálených obcí někde daleko na pokraji civilizace.

Ale dejme tomu, že cesta z vašeho domova některým z veřejných dopravních prostředků trvá déle než tři hodiny. Vaše šance mohou být příznivé. Se zmenšující se dobou, vzdáleností a počtu přestupů se šance opovážlivě snižují. A pokud bydlíte v místě, z kterého jezdí přímý spoj do naší metropole několikrát denně a cesta trvá méně než dvě hodiny na koleje zapomeňte rovnou.

Ještě třeba dodat, že studenti prvních ročníků mají šance o něco větší, ale ani to nemusí být definitivní. Jeden rok koleje máte další už ne.

Obr.: Pohodlným místem na spaní může být i kabinka kolejního záchodu.

Ovšem pokud už jste o koleje zažádali čekají vás tři možnosti. První, strohá – žádost byla zamítnuta, můžete se zkusit odvolat a po zamítnutí odvolání si najít vlastní ubytování. Druhé dvě možnosti jsou už příznivější, ovšem kromě přidělení koleje můžete ještě být ubytováni v rámci náhradního ubytování a o tom co to znamená si povíme nyní.

2.1 Náhradní ubytování

Prváci na hranici ubytovacích kritérií často dostanou tzv. náhradní ubytování, to znamená že budou ubytováni nikoliv na kolejích, ale s jistou slevou na nějaké ubytovně či laciném hotelu. Samotného mě tato možnost postihla, takže následující řádky píšu z vlastní zkušenosti.

Na Blok 1 jsem se s rozhodnutím o náhradním ubytování vypravil co nejdříve, asi druhý den po prvním možném termínu uvedeném v dopise. Ovšem i to může být docela pozdě. Přijdete na Blok 1, vystojíte několikahodinovou frontu a pak dostanete na výběr do kterého hotelu byste jako chtěli. Důležité je vědět, že začátek vašeho náhradního ubytování nemusí začínat přesně spolu se začátkem semestru, ale klidně až týden nebo i měsíc po. Na výběr byly tyhle dvě varianty, samozřejmě jsem zvolil první a poté jsem si ještě mohl demokraticky vybrat hotel. Letmo jsem prošel seznamem nic neříkajících názvů a neurčitých adres a zvolil si místo v Praze 6, tedy ve stejné pražské části jako se nachází elektrotechnická fakulta, netuše, že pod pojmem Praha 6 se skrývá značně rozlehlé území.

Má budoucí noclehárna, hotel Port v Ruzyni, se nacházela na pražské periferii opravdu hodně daleko od fakulty v Dejvicích. V noci osvětlovala nebe světla přistávacích ramp letiště a neutěšenost sychravých podzimních dnů podtrhovalo halekání nedobrovolných obyvatel nedaleké vazební věznice. První výukový týden jsem strávil načerno na kolejích u kámošů a druhý hned v pondělí se nastěhoval, nikoliv na hotel Port, ale po zaplacení nemalého poplatku na recepci Portu na přilehlou ubytovnu Sport.

V malilinkatém pokoji s předsínkou, záchodem a sprchou vybaveném třemi postelemi, dvěma skříněmi, dvěma policemi a jedním nočním stolečkem se už tísnili moji dva spolubydlíci – milovník

techna, nelegálních látek a marihuany Āint'a a ještě punker a chlemtal piva Šindy. Za ubytování na pár metrech čtverečních každý z nás platil přemrštěných 1500,-. Navíc nám ještě společnost dělali podivní černí broučkové, žijící pod linoleem, kteří často našli i do postele. Dávám si je do přímé souvislosti se zarudlými svědicími skvrnami záhadně se objevujících na kůži.

Také studijní podmínky nebyli příliš vyhovující, na celé patro připadl jeden jediný stůl věčně obležený strojaři se svými výkresy. A papundeklové stěny byly jen slabou zástěnou před hlasitou produkcí techna na Āint'ově přehrávači...

Vymanit se z náhradního ubytování není snadné, musíte, nejlépe denně otravovat na Bloku 1 jestli se neuvolnilo nějaké místo. Já jsem zvolil pasivní čekací strategii a přesto jako první jsem už během ledna následujícího roku se mohl nastěhovat za kámošem Helbojem na kolej Strahov poté co jej opustil po státnicích jeho spolubydlicí a Helboj mi udělal tlačenkou u velmi milé a ochotné paní Divišové – hospodářce strahovského bloku 3. Āint'a a Šindy se na Strahov dostali až mnohem později.

2.2. Nástup na koleje

Pokud patříte mezi ty šťastlivce, s nárokem na koleje, dostanete v prvním ročníku dopis s informací o nástupu, který se koná během týdne těsně před začátkem semestru. Protože jsem nastupoval až v lednu, byl jsem tohoto ušetřen, protože první dny se musí vystát mnohahodinové fronty a za pochodu se testují různá nová byrokratická nařízení.

V akademickém roce 2004/2005 to bylo nařízení vyžadování potvrzení o studiu, které oběhlo po faxových linkách hospodářky už první den někdy odpoledne. Pro některé budoucí ubytované stojící už několik hodin ve frontě to mělo fatální následky. Nemáš potvrzení tak sem nelez! Razítko v indexu potvrzující vaše zapsání v následujícím semestru či u prváků lejstro s potvrzením o přijetí na školu podepsané samotným děkanem nestačí. Tudíž si někteří lidé druhý den cestu do Prahy zopakovali a den navíc strávili ještě čekáním ve frontě na bumážku od pedagogického oddělení. Až později vedení SÚZ, zřejmě pod tlakem fakult a ve švech pukajících pedagogických oddělení upravilo požadavek na potvrzení, které je možné dodat až zpětně později.

Tímhle potvrzením se prý mají eliminovat živlové, kteří nemají na koleje nárok a přesto díky značnému nepořádku SÚZu a školy jsou nadále ubytovávaní. No uvidíme, zda to problém vyřeší, protože udělat si doma na inkoustové tiskárně takové potvrzení není žádný problém, což jistě potvrdí značná část lidí, kteří se takto několik let vyhybali vojenské službě. (Takže asi ne.)

3. Strahovský pokoj, první zděšení

Konečně jste podepsali ubytovací smlouvu, v ruce svíráte vymodlený klíč, procházíte utmácení dlouhými temnými chodbami a otevíráte vybledlé ušmudlané dvoukřídlé dveře – vchod do vašeho nového domova na nejbližších 5 a více let.

Obr.: Vchody do studentských pokojů.

Před vámi se otevírá místnost ve tvaru úzké nudle (240×585 cm, plocha 11,8 m² po odečtení plochy vezděné skříně). Pokoj postrádá předsíňku která by obytný prostor izolovala od hluku z chodby.

Vybavení pokoje skromnější už by být ani nemohlo. Dvě oprýskané židle s ostrými okraji, které se lepí na zapařenou prdel tisícům studentům během letního zkouškového. Dva nerozměrné stolky jejichž povrch zvrásnily žiletky předchozích generací studentů řezajících pauzáky s rysy. K nim si můžete připnout historické lampičky. Dvě otvírací postele, mnohdy s proleželinami od předchozího obézního obyvatele. Dále dva nevzhledné peřináky. Z nepárového vybavení jmenujme letitou vestavěnou skříň, ve vnitř dosti vachrlaté konstrukce, nevábně vonící botník účelně zkombinovaný se skříňkou na potraviny a dále poličku s uzamykatelnými mini skříňkami, ke kterým se klíček ztratil už někdy před 20 lety. Z dalšího zařízení jmenujme radiátor ústředního topení, několik elektrických zásuvek a prokleté okno. Bledě modré či hnědé záclony a důležité (proč, to si řekneme později) desky přišroubované vedle postele zabraňující tomu, aby se spáč ráno probudil olepený oprýskávající omítkou. Nezapomeňme na olezlý odpadkový koš hnědé barvy s bílým deklem. Některé pokoje jsou navíc vybaveny nehezkyými závěsnými poličkami, v některých zbyly jenom prázdné lišty. Další položku pokoje—spolubydliče—prozatím přeskočíme a na posledním místě jmenujme tu úplně nejvíc nejdůležitější věc, kterou je zásuvka se dvěma konektory RJ45, které jsou vaší 100MBitovou vstupní branou do Internetu.

Ještě než si povíme jak vybudovat z takové cimry útulný pokojíček a rozebereme si jaké nástrahy skýtá vybavení pokoje, povězme si něco o dalších vymoženostech průměrného strahovského bloku a nejbližšího okolí.

3.1. Koupelna a sprchy, hrůza kulminuje

Vybalujete z batohu oblečení, sešity a skripta a v tom ucítíte podezřelý tlak v oblasti ohanbí, cítíte že budete muset navštívit kolejní hajzlík. Mimo bloku 11 a 9, kde jsou původní hororové záchody z 60. let je na většině bloků více méně standardní vybavení.

Otevíráte dveře pokoje, vstupujete na potměšlou chodbu. **STOP! Máš svůj vlastní toaleták?** Na takovou vymoženost SÚZ nehodlá obyčejným studentům přispívat. Takže si berete svůj, vycházíte ven a rozhlížíte se vlevo nebo v pravo, váš pokoj se totiž nachází někde uprostřed předlouhé chodby, takže první chvíli zaměstnáváte mozek odhadem vzdálenosti, kam že to bude kratší. Po chvílce rozhodně vykračujete jedním směrem. **STOP!**

Zavřel jsi za sebou dveře pokoje? Na kolejích se dosti krade a i během krátké chvílky kterou strávíte na toaletě vás šikovný chmaták očóruje o mobil, digifoťák, peněženku a doklady. Nemusí to být zrovna kolega kleptomán, ale přes vrátnici se hravě dostane na blok kdejaké individuum, které čeká jenom na to, až na chvílku opustíte pokoj.

Pomalou se šouráte na jednu stranu chodby, už jste skoro tam a v tom vás na dveřích zaujme piktogram znázorňující přesně opačné pohlaví než to, které je zaznamenáno ve vašem občanském průkazu. Otáčíte se a krokem o poznání svižnějším upalujete na opačnou stranu chodby.

STOP! Ale no tak, přesto, že žijeme ve společnosti, která se úzkostlivě separuje na holčičky a chlapečky, tak na nějaké pánské nebo dámské si na kolejích nehrajeme a prostě navštěvujeme takové sociální zařízení, které je blíže. Stejně je na kolejích technických škol procentuální zastoupení pohlaví značně nepoměrně, takže je to úplně jedno.

Chodbička k toaletám většinou obsahuje ještě tzv. velkokapacitní nádobu na vynášení odpadků. Pod tímto sofistikovaným termínem se skrývá igelitový pytel uvázaný na radiátor, kam je možné vynést smetí z pokoje bez nutnosti vybíhat k popelnici před blok. Nelekneme se toho, že se pytel roztrhl a rozsypal či jeho nedostatečnou kapacitu vyřešily budoucí inženýři poházením odpadků kolem dokola a pokračujeme dále k toužebnému cíli.

Ještě než vykonáte potřebu je nutno překonat dvě nástrahy, ta první vás čeká převážně v ranních hodinách a je jí nerudná postarší uklízečka většinou slovenské či ukrajinské národnosti, která si na vás budoucím diplomovaným inženýrovi nadřazeně smlsne a s nebyvalým gustem vás vyhodí se slovy, že se zrovna vytírá. Dalším úkolem je nalezení takové toalety jejíž zevření vám při použití nezpůsobí nějakou duševní či fyzickou újmu. Naštěstí dodejme, že pravděpodobnost toho, že ze šesti klozetů bude alespoň

jeden nepoblitý, neposraný či nějak vážně neznečištěný bývá docela příznivá. Ještě si dáme pozor na na pochcanou podlahu kolem pisoárů a hejna poletujících octomilek a ponižující návštěva toalety je za námi. Odlehčen odcházíte zpět na pokoj. **STOP!**

Odnášíš si zpět svůj toaletní papír? Není radno jej na toaletě zapomenout, ač je to k neuvěření, taková věc se velmi snadno ztratí. Možná si zapomenutý toaleták přivlastní kolega, který má pocit, že se o něj postará lépe než vy a nebo se ho ujme někdo komu byl toaleták zcizen před vámi a jenom tím pokoutně zaceluje vlastní ztrátu... Pravdou je, že nechávat či zapomínat na toaletách věci jako zmíněný toaleták, zubní pastu nebo tekutá mýdla a šampón nebo nedej bože něco cennějšího se vůbec nevyplácí. Snadno je totiž upotřebí i student, který příspěvek od rodičů na nákup těchto propriet utopil v alkoholu a potom svoji neutěšenou situaci vyřeší podlou krádeží.

Jinou částí této kapitoly je návštěva sprch sousedících se záchody. Na patře, na kterém žije asi 80 lidí se nachází dvě koupelny, každá se třemi sprchovými kouty. Celkový počet 6 sprch je v reálu mnohem menší. A i sprcha může být ve stavu nepoužitelném. Útlocitnější povahy předem zavrhnou použití prostřední sprchy se společným odtokovým kanálem. O případech, kdy zahraniční student z Asie či středního východu navyklý z domova na toalety typu „šlapky a díra v zemi“ použije pro vykonání velké potřeby právě sprchový kout se raději ani nebudu rozepisovat. Také igelitové závěsy, které mají navodit pocit soukromí bývají často v dezolátním stavu. Nehledě na to, že nezanedbatelnou část sprchování strávíte odlepováním, roztodivnými bakteriemi obývaných, slizkých závěsů ze svého nahého těla...

Obr.: Kolegové z ČVUT laškují ve sprše.

3.2. Strahovská menza, jen pro silné žaludky

Až vám bude nějaký okravatovaný manažerský holobrádek vykládat něco o výhodách a přednostech systému zchlazování potravin vrhněte po něm židli. Možná všechny papírové teorie potvrdí jeho slova, ale praxe je bohužel zcela jiná. Zchlazování je zkáza. A právě strahovská menza, nově zrekonstruovaná, se supermoderním zázemím je toho příkladem. Tahle menza, jenž je vlajkovou lodí hospodaření SÚZ je dokladem toho, že to co se zdálo být hrozné, je ve skutečnosti ještě horší.

Už od útlého mládí jsou dítká školou povinná zocelována pochybnou kvalitou stravy nejrůznějších školních jídel a závodního stravování. Ovšem i takový trénovaný jedinec bývá při návštěvě menzy přinejmenším rozčarován.

Strojově loupané předvařené brambory bez chuti a zápachu, gumové kuře mrtvolně šedé barvy, neurčité mleté maso nabízené záludně pod nejrůznějšími názvy, rozvařená kolínka, univerzální hnědá omáčka ředěná neboli Ú.H.O.Ř., džus bezostyšně opančovaný vodou dvoumetrovým panem provozním či ohnilé jablko nabízené v položce moučnický jsou častou nabídkou menzovního menu. Možnost výběru až ze šesti jídel je jen pro psychologický efekt, vybírat totiž není mnohdy z čeho. A pokud o některou z imitací jídel není velký zájem není problém porce zchladit a nabízet znova a znova s neobvyklou trpělivostí. A k tomu se ještě připočítá těžká psychická újma, kdy po vystátí úmorné fronty těsně před

vámi dojde vyhlídnutý pokrm. Ten den jediný požitelný. Navíc sortiment jídel je značně konzervativní, student vyznávající fitness styl života a zdravou stravu je pravidelně konfrontován s tučným masem, knedlíky a moukou nastavenými smetanovými omáčkami. Vegetariánům je nabízeno jídlo pouze jedno a tím je obligátní salát.

Obr.: S trochou štěstí lze v jídle najít i skutečnou živočišnou bílkovinu.

Zanechme apokalyptického líčení dekadentní simulace stravování a věnujme se popisu ekonomické stránky věci. Desítky milionů proinvestovaných v rekonstrukci a přízemní produktivita donutily SÚZ zavést opravdu zajímavé ceny. Vedení menzy využilo pochybné zavedení 19% DPH, k tomu aby ceny navýšilo o 30 procent. Takže není nic neobvyklého najít v menu pokrm za cenu převyšující 90,- Kč, který by byl v tržním prostředí absolutně neprodejný a který je potom za dotovaných 40,- předkládán studentům. Bohužel SÚZ kromě státní dotace 20 Kč na jedno jídlo utápí v menze ještě peníze, které získá z poplatků za ubytování. Tudíž i ten, kdo do strahovské menzy nepáchne jedinkrát za celý rok, přispívá na její neefektivní provoz částí své platby za ubytování...

Jak jsou na tom ostatní menzy nejsem schopen odpovědět, protože zákazníkem tohoto typu hromadného stravování jsem téměř přestal být. Bohužel i tzv. Modrá menza v Dejvicích nabízí zchlazované potraviny produkované na Strahově. Kyselé ksichty strážníků komentující výstavku s potravinami slovy, že tohle už bylo na Strahově včera nejsou ojedinělé.

3.3. Vaříme si sami

Téměř na každém patře strahovského bloku se nachází kuchyň, vybavená sporákem s troubou, kuchyňskou linkou a lacinou mikrovlnkou. Přestože kvalita strahovské menzy je hrozná, tak studenti jsou stvoření velice líná a v kuchyňkách nebývá příliš narváno. Možná v pondělí a úterý je zájem o mikrovlnku, pro ohřátí víkendové domácí výslužky, ale jinak je ostatní dny docela klid, takže studenti jako já, kteří jsou zhnuseni strahovskou menzou můžou sobě připravit chutný a kvalitní pokrm za příznivější cenu než je dotovaná šlichta.

Jediným problematickým místem společných kuchyňek je udržování pořádku, který se ve všední dny pokouší nastolit uklízečka. On takový běžný student bordelář, dokáže po sobě zanechat pěknou spoušť v podobě rozlité polévky, na sporák vykydané zuhelnatělé omáčky, zapomenutých rozpraskaných vajec, která se marně snažila vyskočit z hrnce před vyvařením veškeré vody a teď jenom mrtvolně spočívají na dně hrnce se zčernalými skořápkami. Prostor kuchyňky často hyzdí i neumyté nádoby a zasviněné hrnce zanechané zde na odmočení před několika týdny či dřež ucpáný zbytky rozličných jídel vedle kterého lavina odpadků pohřbívá odpadkový koš. Po víkendech, kdy nezasahuje uklízečka bývají kuchyňky v značně dezolátním stavu.

Obr.: Studenti konzumují tvarůžkovou kundu na dobře větraném místě.

Dalším místem, určeným k přípravě jídla jsou tzv. čajovny, místnosti na konci chodby vybavené orezlým dřezem a obstarožním umaštěným sporákem. Podle názvu zřejmě primárně určené k vaření vody na čaj. I ty trpí podobnými nešvary podobně jako kuchyňky, ale vařit v nich lze.

3.3.1. Co se na vysoké škole neučí

Každý průměrný student technické univerzity umí bleskově spočítat integrály, diferenciální rovnice, rozkládat na parciální zlomky a spoustu dalších veskrze neužitečných věcí, které dokáže, po úspěšném vykonání zkoušky, zapomenout v rekordně krátkém čase.

Jinak krom několika užitečných dovedností jako je tvářit se i s nulovými vědomostmi jako odborník, umět dlouho a zajímavě povídat o ničem a banální věci ve svých protokolech a semestrálcích popisovat dlouze a složitě na několika stránkách už toho moc dalšího není.

Někteří vysokoškoláci sami sebe považují za elitu národa. Ale těžko by se hledal větší spolek neschopáků a budižkničemů. O obyvatelích kolejí vám nejvíc řekne to jak se chovají ve společných prostorách. Pomyslíte si, ti báječní vysokoškoláci, všude bude pečlivý pořádek, vše fungující a v bezvadném stavu, všechno vyšperkováno spoustou zlepšováků vymyšlených mladými a nadějnými inženýry či občas něco opepřené laskavým studentským humorem.

Je načase vymýtit tyto, nevím odkud vybredlé, názory. Studenti nejen technických fakult jsou často líní, tupé, neschopné a nevzhledné osoby se špatnými hygienickými návyky. Dokladem může být následující fotodokumentace. Byl to vysokoškolák, kterého nenačili zbytky jídla vyhazovat do hajzlu a tak ucpal dřez ve společné kuchyňce a tím nasral půlku patra. Byl to vysokoškolák kuřák, který bez hnutí brvou vysypal svůj zamrdaný popelník v kuchyňském dřezu a zasral ho popelem a sirkami. Jiní vysokoškoláci zase byli líní odnést odpadky do vysokokapacitní nádoby a tak je rozházeli kolem přeplněného kýblu. Všechny tyhle záležitosti jsou tak pravidelné jako pozvracené záchody z předvečer děkanského volna...

3.4. Sámoška u Negra

Kromě SÚZu se na studentech rozhodl vydělávat i bývalý africký student, přezdíváný Negr. Svůj

smysl života nenalezl v uplatnění vědomostí nabytých studiem, či ve vědecké práci a získávání dalších akademických titulů, ale v provozování samoobsluhy pochybné kvality.

Ing. José Mané na Strahově provozuje celkem dvě prodejny zvané Malý a Velký negr. Lidových názvů existuje samozřejmě mnohem víc, takže až uslyšíte, že někdo jde k Černochovi nebo do Black Marketu určitě hned pochopíte co tím myslel.

Prodejny zmíněného čechoafričana se liší rozsahem nabídky, sortimentem a otevírací dobou. Malý negr má otevřeno až do 23:00, a Velký negr jen do 18:00. Chodit k negrovi se ovšem doporučuje pouze při nedostatku času nebo při velmi akutním hladu. Jinak je ideální chytit autobus 217 a nakoupit v levnějším Carrefouru na Andělu. Negr zřejmě využil nadmořské polohy Strahova a ke svým cenám připočítává i horskou přírážku.

S velkým negrem sousedí i buffet nevalné kvality, přezdívaný Salmonela bar. Často obležený městskou spodinou a bezdomovci. Sám jsem za celou dobu existence byl tento bufík navštívit jenom jednou, dal jsem si naložený hermelín a jeho pozření jsem přežil bez újmy na zdraví na rozdíl od mnoha jiných.

3.5. Bronx na vršíčku Strahov

Kromě spořádaných studentů s kufříky, cupitajících v obnošených prestižích, je areál Strahova také vyhlášeným místem pro srocování nejrůznějších individuů. První skupinu tvoří bezdomovci a druhou vyznavači nejrůznějších alternativních kultur – hlavně smažky, které často navštěvují klub na bloku 7.

Skupina bezdomovců je většinou zastoupena nemytými muži středních let oblečených v uváleném a olezlém oblečení. Jejich největší zábavou je vysedávat na lavičkách a popíjet lahváče. Často si některý z nich přilepší nějakou laskominou nalezenou v popelnici.

Bezdomovce můžete s radostí ignorovat, až do doby než některé z nich potkáte laškovající v strahovských sprchách nebo bivakující na záchodech. Pokud nakopání prdele bezdomovce okovanou botou nepatří mezi příjemné kratochvíle vašeho všedního dne můžete ho za tepla bonznout na vrátnici, odkud už jistě ochotná paní vrátná zavolá strahovskou ochranku.

Obr.: Halekat na chodbě ve tři hodiny ráno může být docela prdel.

Jinak bezpečnost majetku, především aut je na Strahově nulová. Tvrdě placené *nehliadané* parkoviště SÚZu zeje prázdnotou a všichni parkují namačkání v boční ulici před menzou. Nechávat cokoliv cennějšího v autě je jako rovnou to vyhodit do popelnice, protože čórky jsou zde na denním pořádku...

Především dívky a subtilní hoši s ženskými rysy by měli být obezřetní při nočních cestách Kinského zahradami, kde za teplých letních nocí číhají nadřzení úchylové, dotěrní obšousti či nebezpeční násilníci. Někteří kriminální živlové se mohou dožadovat vašeho kapesného, mobilního telefonu a mnohdy se neštítí použít i násilí. Každým rokem má pár lidí tu smůlu, že se z nich stává oběť trestného činu a to rozhodně není příjemné.

Občas bývá nebezpečno i přímo na bloku. Třeba když si pár studentů udělá nějakou párty, a náhodou je přijde někdo v 2 hodiny v noci upozornit na hluk. Dotyčný se pak může setkat s neúměrně agresivní reakcí. Ono alkohol dokáže člověku přidat za večer 20 kg svalové hmoty a dodat mu pocit, že je mistr kung-fu...

O důrazném doporučení, zamykat pokoj jsem se zmínil už v kapitole o chození na záchod. Opravdu to neberte na lehkou váhu, pár lidem se ztratila nějaká cenná drobnost během chvilky a to i přesto, že na pokoji byl třeba spící nebo učící se a absolutně nevnímající spolubydlící!

3.6. Doprava

Na Strahovský kopec každým dnem vyjíždí několik autobusových linek, ta která vás svezí na Karlovo náměstí čili Karlák je 176. Mezi Andělem a Dejvicemi jezdí 217. A typicky školním autobusem je linka 143, která vás doveze pomalu až před vchod do fakulty (FEL). Ještě zde jezdí linka 149 odněkud z prdele a mířící do Dejvic, ale ta jezdí jenom párkrát za den, takže se jí dále nebudeme zabývat.

V nočních hodinách nás na Strahov už nedopraví kromě taxíku nic a tak je nutné provést výstup na vrchol po vlastních. Výstup je možno zahájit ze základního tábora na Malovance (pro méně zdatnější) a nebo ze stanice Švandovo divadlo (původně Kinského zahrady), ovšem to je jen pro zdatné jedince, kteří se nebojí temného lesa zahrady Kinských a občasných uchyláků.

Kromě revizorů číhajících na černé pasažéry je jediným nebezpečím možnost dopravní zácpy. Zácpy vznikají převážně na lince 176 v ranních hodinách, pokud tedy chceme přijet na Karlák zavčasu vyjedeme tak o hodinu dříve a nebo strahovský kopec seběhneme po strmých zarostlých cestičkách pěšibusem a dole chytíme 176 která se již vymanila ze zacpaného kopce či dojedeme tramvají. Přesnou trasu zde líčit nebudu, nechte se zasvětit od zkušenějších rovnou na místě.

4. Přestavba cimry v pokoj

Nyní si řekneme něco o tom jak zdokonalit strahovský pokoj, aby se stal trochu obyvatelnějším prostorem. Povíme si jaké úpravy jsou nejsnadněji proveditelné a co k tomu budeme potřebovat.

Možná si někdo z vás se zájmem přečetl papír s názvem PROHLÁŠENÍ, které stvrdil svým vlastnoručním podpisem. Píše se v něm spousta keců o tom, že se nemají nikam zatloukat hřebíky, nábytek je třeba stěhovat jen s povolením vedoucí koleje, slíbíte že budete dvakrát týdně „stírat“ vlhkým hadrem vybavení pokoje nebo, že budete měsíčně „splachovat“ podlahy.

Zodpovědně vám povím, že to nedodrží nikdo. Ono, pokud by se nábytek na pokoji nepřestavěl, holé studené zdi nepolepily plakáty a neprovedly další úpravy koledující si o zahájení řízení a odstoupení od Smlouvy o ubytování nedalo by se v těch odporných kobkách vůbec bydlet.

Obr.: Příklad útulně zařízeného pokoje.

4.1. Nevhodné stoly

O tom, že velikost strahovského stolu je totálně nedostačující se přesvědčí každý kdo si pro snadnější zvládnutí studijních povinností pořídil počítač. Protože monitor, klávesnice a myš zabere celou jeho skromnou plochu. Na zbylém místě už sešit A4 nerozevřete. Tady vás zachrání ochranné desky vedle postele, které jsou ke zdi přichycené dvěma křížovými šrouby. Výška stolu je totiž téměř shodná s výškou peřináku, který je nutné nedestruktivně upravit tím, že se urazí spodní díl vysoký asi 10 cm. Odšroubovaná deska se potom položí přes stůl a peřinák a tím vznikne už o poznání použitelnější pracovní plocha.

Tento univerzální a jednoduchý postup může zhatit pouze skutečnost, že na vašem pokoji desky chybí. Ano i to se může stát. V roce 2003 byly koleje využity jako dočasné ubytování pro vytopené obyvatele Karlína a i ti jistě dokázali, nyní chybějící desky, smysluplně využít.

4.2. Lednička

Až při pobytu na nuzné koleji si člověk uvědomí jakou luxusní vymožeností je lednička. Zařízení, které vám v létě poskytne chlazený nápoj a díky kterému víkendová domácí výslužka déle vydrží. Ledničku je sice možné v zimním semestru oželet a potraviny skladovat za oknem, ale v druhé polovině roku už přijde velice vhod.

Okenní lednička ovšem skýtá několik nebezpečí. Díky mírnému klimatu nedochází, vlivem mrazu, k popraskání pivních láhví. Ovšem jogurty vyskládané na parapetu jsou občas značným lákadlem pro všudypřítomné strahovské havrany, které ani pestrobarevný obal neodradí od jejich rozklounutí a následných hodů. Nebezpečí pro vaše potraviny může skýtat i nešikovný či zlomyslný nebo snad hladový spolubydliči.

Na Strahově je možné získat i prominentní kolejní ledničku. Na jeden blok jich připadne asi takových 15, ale je k tomu třeba dodat nějaký vážný důvod. Například nutnost skladování léků. Sám jsem jenom tak z legrace do žádosti o přidělení ledničky jako důvod „léky“ uvedl a dokonce díky tomu ledničku podvodně získal... O skvělý pocit vlastnictví ledničky mě nepřipravil ani strach, že na mě bude někdo zpětně vymáhat lékařské potvrzení.

Obr.: Absorpční lednička oddálí proces nevyhnutelného vyhnívání potravin.

Druhou možností je ledničku zakoupit. Ale předtím si uvědomte, že lednička je v prostředí kolejí značně ceněný artikl, takže získat jí může být dosti nesnadný úkol. Ideální je pro to doba při závěru semestru, kdy koleje opouštějí čerstvě graduovaní či vyhození.

Často se najdou i chytrolíni, kteří se budou snažit využít vaší nezáviděníhodné situace a nabídnou vám ledničku za nějakou přemrštěnou cenu. Není totiž v silách průměrného studenta bez auta aby si někde na inzerát či v bazaru ledničku opatřil a poté dopravil na Strahov a toho si je takový vydríduch dobře vědom. Je jenom na vás či takovou nabídku přijmete.

Na výběr jsou většinou dva druhy ledniček, prvním typem jsou populární absorpční ledničky a druhým motorové. První typ je menší, skladnější a nehlukný. Druhý typ je větší, ale hlučnější díky regulátoru zapínajícímu pravidelně chladicí okruh. Ceny se pohybují od 300,- Kč za historické Elektrosvitky až do tisícovky za novější přístroje. Elektrosvitky mají navíc ještě tu výhodu, že jsou stejně vysoké jako standardní strahovský stůl, což doceníte zejména při vytvoření pracovního stolu z postranní desky (viz předchozí kapitola).

4.3. Ze života hmyzu

Nově nabitá svoboda a neúcta k předpisům způsobí, že student vzdálen od svého zákonného zástupce, který se nebojí nějaké nenadálé kontroly, začne zanedbávat pořádek v pokoji. Mnohdy bývá takovým popudem i stejně naladěný spolubydlící snadno kazící morálku. Já ze svého okolí neznám nikoho, kdo by pravidelně stíral prach v pokoji a každý měsíc splachoval podlahy, tak jak slíbil vlastnoručním úpisem. Ono přátelé přiznejme si že to ani nemá cenu. Z nějakého záhadného důvodu jsou strahovské pokoje neustále zavaleny šedými chuchvalci prachu a vytírat podlahu, která se vzápětí hned zasviní je stejně kontraproduktivní.

Každý brzo přijde na to jak je snadné odhodit prázdný kelímek či šlupku na zem, kolik se ušetří času, který by jinak zabralo uklízení a zjistí, že vytváření pořádku je věcí zhola zbytečnou, kterou stejně dosud vykonával nedobrovolně, z donucení, jen proto aby se vyhnul hysterickým výlevům některého z méně otupělých rodičů. A právě takový člověk spíš dříve než později sklídí plody takového jednání. Přistěhují se k němu malé mušky octomilky. Neklamný důkaz toho, že míra nepořádku překročila jisté meze. Meze která společnost mimo studenské koleje považuje za tabu.

Obr.: Bez stálého dohledu rodičů může dojít k tragédii.

Sám patřím mezi ty, které octomilky občas navštěvují, není to ani tak z důvodu nějakého velkého mrdníku v pokoji, ono stačí trošku déle nevynášet koš a od některého z mnohých humusáků ze sousedních pokojů přiletí pár otravných mušek, které smysl svého bytí spatřují v provádění krouživého poletování nad odpadkáčem.

Zbavit se jich chce jistou dávkou lstivosti. Násilí příliš nepomáhá, protože na místo první, skripty rozmázlé, octomilky čekají dvě další. Nejdůležitější věcí je v první řadě odhalit, co jim tolik chutná. Třeba hovno za postelí nebo výše zmíněný nevyšpaný koš. Poté danou věc odstranit, nejlépe za otevřené dveře a počkat až nenasytné mušky přesídlí za ní. Nakonec stačí zavřít dveře a máme zase pár dní pokoj. Ještě bych doporučil odstranit bordel z chodby, není totiž příjemné, když v brzkých ranních hodinách, nepořádek naleznuvší uklízečka začne vést mimořádně hlasitý monolog o tom jací jsou studenti ukrutní bordeláři.

4.3.1. Kýbl

Odpadkáči věnujme ještě několik řádků, zejména když víme, že často bývá epicentrem smradu a hmyzích taškařic. Jeho časté vynášení, ale není příliš oblíbenou činností. Takže koš vynášíme až ve chvíli, kdy jeho kapacita je několikanásobně překročena a důmyslná komprese již neumožní získat ani píď místočka k uložení nového odpadu. Ten ze spolubydlících, kterému rupnou nervy jako prvnímu se ujímá tohoto nezáviděníhodného úkolu.

Opatrně uchopí kýbl a odnáší jej k vyprázdnění do vysokokapacitní nádoby na odpady. Přeskočíme popis katastrofického scénáře, kdy je kapacita nádoby překročena a její obsah vyhřezl na podlahu. Dejme tomu že je tam ještě dostatek místa proto, aby pojmula přinesené odpady.

Vynášející může pokračovat. Štítivě uchopí pytel, přistaví hnědý kýbl a zvrátí jeho obsah dovnitř. Ale co to? Z kýblu vypadlo jenom tři čtvrtě jeho obsahu! Vynášející zjišťuje, že zbylý obsah koše tvoří slisovaný humus ke stěnám přirostlý zatuchlou plísní. Poklepávání na dno z vnější strany nepomáhá v odstranění. Co teď? Vynášejícímu se derou do očí slzy vzteku. Žaludek se obrací jenom při té myšlence. Musí sáhnout dovnitř vlastní rukou a ten ukrutnej sajrajt nějak odstranit...

Co dělat, aby se za tři týdny situace neopakovala? Využít igelitové nákupní tašky vnucované při každém nákupu v supermarketu! Za pár týdnů pobytu jich jistě shromáždíte několik. A vlastně jediný způsob jak je smysluplně využít, je přichytit jednu k okrajům kýblu a vystlat jí jeho vnitřek. Odpadky vyhadzujete jako dřív a vynášení odpadků se stává činností o poznání radostnější.

4.4. Centrální polička

Jednou z věcí zmíněných ve výčtu položek pokoje je centrální polička s dvojicí pidiskříněk. Tato polička je v pokoji vestavěna natrvalo a je zákeřně propojena s poličkou v sousedním pokoji. Takže až

se jí budete snažit odmontovat v záchvatu přestavby pokoje a od sousedů se ozve rána a bortící se nábytek, moc se tomu nedivte. Na tuhle neznámou věc mě upozornila jedna známá, jejíž sousedé tak náruživě přestavovali pokoj až přivedli její vlastní poličku ke zřícení. Poté následovalo několika minutové hrobové ticho, které ukončilo až nesmělé zaklepaní na dveře, za nimiž stála vystrašená dvojice feláčků. Padající polička by klidně mohla někoho zabít, ale naštěstí se nic vážného nestalo.

4.5. Když je venku teplo/zima na pokoji není prima

Topná sezóna není žádný holubník, který by mohl začínat nebo končit kdy se komu zlíbí. Začátky a konce stanoví nařízení či vyhláška a topit se nezačne o den dřív ani kdyby tučňáci na okna klepali. Takže pokud se počasí rozhodne spustit zimu o pár týdnů napřed máme prostě smůlu. A ještě větší smůlu mají ti jejichž pokoj je vybaven letitým oknem, které navíc nejde zavřít, profukuje a, i přes několik urgencí v knize závad, stále vykazuje známky snížené funkčnosti.

Já i spolubydla (a zbytek bloku) jsme jeden rok trpěli ukrutnou zimou, takovou která mě dohnala až k tomu, že při pokusu otevřít radiátor mi prasklo v ruce otočné smaltované kolečko, kterým jsem v agónii vší silou otáčel. Naše trpělivost tím přetekla. Spolubydla si přivezl z domu elektrické topné těleso. Provoz takového zařízení je sice důrazně zapovězen, ale raději se strachovat z postihu v příjemném teplíčku než klepat kosu. Takže jsme potom do začátku topné sezóny, asi 14 dní, žili s naplno puštěným elektrickým topením, v ukrutném horku jsme museli ve spodním prádle sedět zpocení u svých počítačů a při cestě na záchod potkávali nabalené pobledlé sousedy s namodralými rty.

Prokletá okna, v zimě chladu zabráni jen stěží a v létě jsou spíš na obtíž. Bloky jsou postavené tak, že okna jedné strany pokojů směřují na východ a druhá na západ. V létě bývá na západní straně horko, přímo ukrutné vedro. Spousta lidí raději zalepí okna alobalem a rozhodnou se žít v temnu než aby se rozpustili v koupeli z vlastního potu. Okna která v zimě nešla zavřít jsou nyní otevřená dokořán. A mělký spánek studentů je často rušen kolegy zpívajícími ve 4:00 opilecké písně či vám v 6:00 pod oknem začne jezdit sekačka. Ano každý rok, v době, kdy během letního zkouškového strávíte noci šprtáním, vám brzká rána zpříjemní hlučné motorové sekačky trávy.

4.6. Obyvatelé kolejí

Každý rok stovky studentů opouštějí kolejje a další tisíce se derou na jejich místo. Nekonečný koloběh lidí z nichž mnozí jsou životem na kolejích poznamenáni na celý život. První čeho si člověk všimne je značná anonymita a velice neosobní prostředí.

Jeden z těch tisíců lidí se stane také vaším spolubydlícím, neboli spolubydlíčem, spolubydlou, bydlou nebo taky spoluhajzlem.

Ideální spolubydlící je žádný spolubydlící a nebo alespoň takový, který přijede na kolejje, aby přeťpěl své dva dny, do kterých se mu podařilo vtěsnat týdenní rozvrh a poté se opět vrací do náruče své domoviny.

Nejhorší spolubydlící jsou ti ze zahraničí, ti jsou na pokoji pořád. Takže udělat z kolejního pokoje např. víkendové hnízdečko lásky je zřehla nemožné.

Nemilé může být, když spolubydlícím je nekomunikativní jedinec připoutaný ke svému počítači, má celý den nasazená sluchátka a jedinými přáteli jsou mu anonymní spolubojovníci některého z Counter Strikových klanů. Případně se jedná o asociálního šprtečka, který smysl života vidí v biflování se v životě nepotřebných věcí vnucovaných mu fakultou. Jeden rok jsem vyfasoval spoluhajzla, který byl kombinací předchozích dvou atypů a navíc trpěl nadměrným zápachem. Teda netrpěl on, ale my ostatní. Smrděl hrozně a když jsem mu řekl, že by třeba mohl použít sprchu tvářil se jako vemeno...

Také někteří lidé, především z autoritativních rodin, kde si nemůžou ani uprdnout, bez toho aby jim rodič nepohrozil vyděděním jsou zprvu opojeni nenadálými hlty svobody. Mnozí z nich to neustojí, dělají bordel, navštěvují denně zábavní zařízení a po prvních dvou semestrech, které překonali jen díky získání naprostého minima kreditů opouští tužší fakulty ČVUT, odcházejí na fakultu dopravní nebo na VŠE, kde se celý koloběh opakuje, až skončí na zemědělské fakultě či v nejhorším případě jsou po zbytek života nuceni snášet trpký život středoškoláků.

4.7. Elektrospotřebiče aneb život v ilegalitě

Pryč jsou doby kdy průměrný student vystačil pouze s lampičkou – věrnou společnicí při večerech nad skripty. Moderní doba si žádá moderní prostředky, takže ne jeden studentský pokoj je vybaven počítačem, televizí, ledničkou, hifi věží, varnou konvicí a dalšími spotřebiči za které se musí tvrdě platit. Ne každý je ale ochoten platit za všechny spotřebiče.

Nejhorší situace je na rekonstruovaném bloku 8, kde je každá buňka vybavena vlastním elektroměrem, takže kolik natočí tolik platí. Slyšel jsem, že na některých kolejích mají také vlastní elektroměry a často tam na chodbě narazíte na veřejnou zásuvku brutálně obtěžkanou spoustou roztrojek a třicích kabelů rozvedených do nejbližších pokojů.

Na ostatních blocích je život o poznání radostnější. Drobné spotřebiče, které se dají snadno ukrýt a demontovat, před předem ohlášenou kontrolou, nejsou samozřejmě nahlášené a platí se jen za to nejnnutnější. Částky jsou paušální. Tudiž není problém, aby počítač běžel 24 hodin a fungoval jako topení se 100% zatíženým CPU při provádění svého dílu distribuovaných výpočtů, třeba populárního SETI...

Za ilegální činnost je také označeno provozování zapovězených spotřebičů – elektrického topení a vařičů. Vedení koleje argumentuje bezpečností, zejména nebezpečím požáru. A toto varování nelze brát na lehkou váhu!

Když už se vám na pokoji vymknou z ruky pyromanské hrátky nezoufejte, každé patro je vybaveno dvojicí práškových hasičích přístrojů. Ovšem často se při hledání nedotčeného hasičáku značně zapotíte, protože nezanedbatelné procento jich bylo vyprázdněno v rámci zlatého hřebu mnoha divočejších párty.

5. Pod nadvládou byrokracie

Běhání po úradech a kancelářích, shánění razítek, vyplňování formulářů a snášení zvůle úředníků, kteří vám jen neradi musí věnovat čas, který by účelněji strávili popíjením kávy a družným tlacháním s kolegy je údělem, který musí snášet obyčejný český človíček.

A právě vytržení z tepla domova a vržení do soukolí samostatného života vysokoškolského studenta je pro neústupnou byrokratickou mašinerii první šance k demonstraci své síly.

Ihned se stáváte anonymním členem stáda a první chvíle svého VŠ života strávíte stáním v nekonečných frontách a otupujícím vyplňováním formulářů.

Jméno a příjmení, ne vždy nutně v tomto pořadí. Pokračuje datum narození a rodné číslo, jako by to nemohla zastat jedna jediná položka. Místo narození, jako by na tom snad záleželo. Bydliště, škola, dnešní datum, místo, podpis žadatele, razítko... A tenhle koloběh si ještě několikrát zopakuj!

Absolvování tohoto martyria je nutné a po jeho přetrpění peněženka průměrného studenta notně nabobtná o další průkazky. Kromě indexu, který se ale do peněženky nevejde, je to v celkovém výčtu: občanský průkaz, řidičský průkaz, průkaz pojišťovny, průkaz pro slevu na vlak, fakultní studentský průkaz, ISIC karta, kolejenka, někomu přibude ještě kreditní karta, jubilejní desátý průkaz, průkaz do knihovny je následován dalšími položkami, může jimi být ještě magnetická či čipová karta do menzy nebo sloužící k přístupu do nějaké laboratoře, případně obojí, průkaz do knihovny, ale ne do té fakultní, natěšený studentík si jistě zařídí přístup do té velké státní technické a nesmím zapomenout na měsíční či čtvrtletní kupón na MHD... Studenti ČVUT jsou toho již ušetřeni, ale na jiných školách tento výčet rozšiřuje ještě průkaz s body do menzy a lístečky menzovních stravenek.

K tomuhle se připočte ještě zásoba potvrzení o studiu, která jsou samozřejmě nutná pro získání dalších průkazek, slev a přídavek, místa na koleji a kdo ví čeho ještě...

A nebyl by to byrokratický moloch, aby si nenavymýšlel požadavky na stále nová potvrzení a razítka. Jeden z nejnovějších požadavků je nutnost dokládat, v případě, kdy je váš občanský průkaz novější než dva roky, že v místě svého trvalého bydliště bydlíte déle než ony dva roky a nebo že tam spolu s vámi bydlí i rodič pobírající na vás přídavek. Vystaví vám ho každý obecní úřad nebo na ministerstvu vnitra (obor registru obyvatel).

Celá věc má jistě chválihodný důvod, který má zabránit podfukářům, aby si nárok na kolej nezařizovali změnou trvalého bydliště třeba k hluché tetě z Postolopr. Ale připusťme, když už je někdo

svině, tak si zfalšuje i takovéhle potvrzení a není to nic těžkého, protože na tohle kupodivu neexistuje žádný standardizovaný formulář a každý úřad vystaví nějaký vlastní glejt, který opatří razítkem a podpisem. A myslí si snad někdo, že do toho budou v zainteresovaných institucích šťourat a ještě to snad aktivně po vás kontrolovat? No, samozřejmě že nebudou...

Hrůzostrašnou zvůli byrokratismu snadno doloží i příběh jednoho kolegy, jehož oba rodiče, už bohužel, dávno umřeli a který musí pravidelně úředně potvrzovat, zda se na tomto stavu nic nezměnilo...

Navíc si dovolím prohlásit, že ani v době informačních systémů, počítačových databází, a rozpuku informačních technologií dokáže nepořádek nadále přežívat a tu a tam se přeměnit i v bordel. A nebyl by SÚZ SÚZem, kdyby se v něm nepořádku nedařilo o poznání lépe. Jako příklad můžu uvést třeba případ jednoho mého kamaráda bývalého doktoranda, který ač své studium ukončil o prázdninách jednoho akademického roku, tak v dalším měl na kolej stále nárok a samozřejmě ho neváhal využít...

6. Sejdeme se zase příští rok?

Přetrpěli jste rok života na kolejích, platili přemrštěné ceny, žaludek otravovali imitací menzovní stravy a přesto máte ještě odhodlání v pobytu na koleji příští rok pokračovat. Pokud vás neodradí ani informace o nadcházejícím opětovném zdražení nebo pocit beznaděje v jakémkoliv zlepšení a masochisticky toužíte pokračovat v bydlení na koleji čtete dále.

To že jeden rok koleje máte neznamená, že je automaticky budete mít i příští rok. Kritéria se mění každou chvíli, jednou nárok máte podruhé už nikoliv. Takže nezbývá nic jiného než si pečlivě prostudovat předpisy, přepočítat dojezdové body a získané kredity. Pak už si jen u hospodářky zarezervujete místo na příští rok a doufáte, že vám SÚZ kolej zase přidělí.

Já jsem pokaždé koleje získal, takže ani nevím jak to probíhá, v opačném případě. Jenom vím, že studentům od druháku výše, se už žádná rozhodnutí neposílají, každý si musí zjistit sám, že koleje dostal. Já jsem tak pokaždé učinil vysláním nějakého kamaráda, který bydlí na kolejích i přes prázdniny, aby mi to na jedničce zjistil, ale stejně ze mě nervozita neopadla dokud jsem nedržel ubytovací smlouvu na příští rok v ruce.

Často se po prázdninách sejdeme i s dalšími lidmi, kteří těží z nedokonalosti systému. Pokud někdo ukončuje studium tak, že se na to prostě vyprdne a další rok nenastoupí studium (nebo už ani nastoupit nemůže), stejně je až do listopadu veden jako řádný student a teprve po určité době je „úředně zrušen“ a domů mu přijde dopis o vyloučení ze studia. Ovšem na koleje se nastupuje už v září a v půlce roku se nic neřeší, takže není problém si ještě rok užívat kolejního života. Také se často stává, že člověk, bez zájmu o studium, je i následující akademický rok zapsán jako řádný student, ale ve škole ho už nikdo po zápisu neuvidí.

8. Jsou ještě horší koleje než Strahov?

Na tuhle otázku není snadné odpovědět. Můžeme to posuzovat z mnoha stránek. Třeba můžete obývat líbezný pokojíček, ale dojíždění pražskou MHD do školy vám zabere hodinu a půl. Nebo bydlíte za 350,- měsíčně v zaparené cimře s deseti spolubydliči, ale pořád vám to přijde lepší než pod mostem. Nebo bydlíte deset minut od školy v moderním pokoji s 100Mbit pevnou lajnou, ale měsíčně za to dáte skoro 2000,-. Každý kdo má díru v prdeli má na tohle nějaký názor. Takže závěr ať si laskavý čtenář udělá sám.

Každopádně laťka, kterou nasadily koleje Strahov (vyjma ukrutně drahého bloku 8), je položena hodně nízko. Ovšem najdou se i koleje, které se Strahovu hodně blíží.

Třeba taková Hvězda, konkrétně blok 3. Pokoje jsou velké asi jako ty Strahovské, možná trošku širší a o něco lépe vybavené, ale cena ubytování nižší. Ovšem kvalita sprch a toalet je otřesná. Temně zelené kachličky jsou vyzdobené mimo zdi vedenými korodujícími trubkami a navíc chybí závěsy.

A i zde jsou studenti považováni za podřadný pól, co snese všechno. Například jedné studentce dosloužila rozvrzaná ohnivající židle a tak v knize závad nahlásila žádost o opravu či výměnu za jinou židli na které by se dalo alespoň sedět. Paní vrátná slíbila dodání nové židle s tím, že by se studentka

měla ptát na vrátnici, kdy to už bude. Vedení koleje ovšem hrálo jenom o čas, milá studentka se už do konce roku nové židle nedočkala...

9. Srovnání cen

V této části se pokusím srovnat cenu za strahovský pokoj, jenž poskytuje obyvatelnou plochu o velikosti 11,8 metrů čtverečních, na které musí společně žít dva lidé. Cenu kterou platí, každý z těchto dvou lidí je přesně 27 Kč za den, což dělá při 30 dnech 810 Kč, k tomu připočteme ještě poplatky za spotřebiče, takže se cena za měsíc může vyšplhat až k 900 Kč. A jak se dozvídáme zde: iforum.cuni.cz, pro tento rok je dotace 890,- na osobu, takže celkový příjem SÚZ z jednoho pokoje činí 3580,- tj. 303,- za metr čtvereční což je cena srovnatelná a mnohdy převyšující komerční nájmy luxusních pražských bytů. Za 3+1 s výměrou 100 m² by nájem činil 30300,-, tady by muselo být i splachovadlo na toaletě z bílého mramoru ze zlata.

Chystané zrušení plošných dotací a rozdělení peněz přímo studentům bude mít za následek zvednutí cen kolejného na závratnou výši. S pořád stejného koláče si navíc ukrojí i studenti, kteří nijak nevyužívali dotované zařízení kolejí a také menzy přestanou být dotované. Ceny se přiblíží natolik ke komerčním nájům, že bydlení na kolejích už nebude ani trochu výhodné. A každý si rozmyslí, zda si oběd nedá raději v hospodě, kde by měl za stejnou cenu mnohem větší porci a nebo si nezačne vařit sám.

My můžeme jenom doufat, že tržní prostředí upraví ceny tak aby byly akceptovatelné pro obě strany – pro provozovatele i studenty.

Přílohy

A. Odkazy

- Správa Účelových Zařízení — stránky milovaného i nenáviděného SÚZ
- Potvrzení o studiu — pro představu jak asi vypadá v rozlišení 300 dpi :-)
- Internat Mlada Garda — Utocisko vysokoskolských studentov